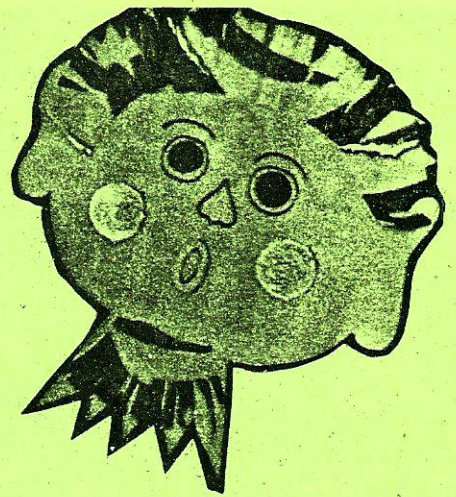

MELODI: PIRREVALS

I.

Vor forening kalder os til fest,
hvor vi masken holder,
det er svært at se, hvem der er bedst,
det os kvaler volder.
Vi på ben og tøj må se,
om vi kende kan måske,
venner som vi fundet har,
medens vi danser, den sag er klar.

II.

Der af fjæs så mange sjove er
også nogle kønne,
men vor stemme røbe kan enhver,
hvis vi ej vil stønne,
så man helt ukend'lig bli'r,
ih, hvor det dog bliver svir,
at få lederne genkendt
stemmeregistret bli'r endevendt.

III.

Her serveret bli'r et landgangsbrød
og en øl pr. næse,
men idag har allesammen to,
det står dog at læse,
at kun vores egen tud
gælde kan til dette bud,
uanset om så dens form
lille kun er eller helt enorm.

IV.

Men hvor mange næser vi har på,
kan de ikke gemme
vort humør, som alle skønner på
og som hører hjemme
her i vores muntre lag,
hvor det er en given sag,
at i Køge nyder vi
dans og musik, det som vi kan li'.

V.

Derfor si'r vi: "Spillemand spil op
til en rask kvadrille",
og fra stolen ryger som en prop
både stor og lille,
"spil nu een, vi alle kan"
som vor kondi styrke kan
her i vor forening, hvor
folkedans højest hos alle står.

